

U S T A W A

z dnia

o towarach paczkowanych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady paczkowania produktów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu w opakowaniach i oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e” oraz zasady produkcji butelek miarowych i oznaczania ich znakiem „3” (odwrócony epsilon).

2. Przepisy ustawy stosuje się do wyrobów medycznych, produktów leczniczych i produktów biobójczych w zakresie, w jakim nie naruszają przepisów dotyczących tych produktów.

3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów odrębnych dotyczących produktów, opakowań oraz warunków wprowadzania ich do obrotu.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar paczkowany – produkt umieszczony w opakowaniu jednostkowym dowolnego rodzaju, którego ilość nominalna, jednakowa dla całej partii, odmierzona bez udziału nabywcy, nieprzekraczająca 50 kg lub 50 l, nie może zostać zmieniona bez naruszenia opakowania;
- 2) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97);
- 3) opakowanie – opakowanie w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.²⁾);

- 4) butelka miarowa – pojemnik oznaczony znakiem „3”, zamykany lub przystosowany do zamykania, przeznaczony do przechowywania, transportu lub dostarczania cieczy, o pojemności nominalnej od 50 ml do 5 l włącznie, posiadający charakterystykę konstrukcyjną i jednolitość wytwarzania zapewniającą odpowiednią dokładność pomiaru zawartej w nim cieczy przez napełnienie do określonego poziomu lub w określonym procencie jego pojemności całkowitej, bez konieczności wykonywania niezależnego pomiaru ilości nalewanej do niego cieczy, wykonany ze szkła lub innego materiału posiadającego taką sztywność i stabilność, która zapewnia pojemnikowi zachowanie takich samych właściwości metrologicznych, jakie zapewnia szkło;
- 5) paczkowanie – umieszczenie odmierzonej porcji produktu w opakowaniu jednostkowym w celu wprowadzenia go do obrotu jako towaru paczkowanego;
- 6) paczkujący – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾), który paczkuje produkty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wprowadza towar paczkowany do obrotu;
- 7) zlecający paczkowanie – przedsiębiorcę, który zleca paczkowanie produktu innemu podmiotowi i wprowadza towar paczkowany do obrotu jako paczkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) paczkujący na zlecenie – przedsiębiorcę, który paczkuje produkty na zlecenie i przekazuje towary paczkowane zlecającemu paczkowanie;
- 9) importer – przedsiębiorcę, który sprowadza towar paczkowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i wprowadza go do obrotu;
- 10) sprowadzający – przedsiębiorcę, który sprowadza towar paczkowany nieoznaczony znakiem „e” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innego państwa – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i wprowadza go do obrotu;
- 11) metoda referencyjna – metodę statystycznej kontroli towarów paczkowanych lub kontroli butelek miarowych, stosowaną przez organy kontroli w celu stwierdzenia poprawności procesu paczkowania produktów lub poprawności produkcji butelek miarowych;
- 12) kontrola wewnętrzna ilości towaru paczkowanego – kontrolę dotyczącą ilości produktu w opakowaniu, wykonywaną w trakcie procesu paczkowania;

- 13) kontrola wewnętrzna butelek miarowych – kontrolę dotyczącą określonych w ustawie wymagań dla butelek miarowych, wykonywaną przez producenta w trakcie procesu produkcyjnego;
- 14) partia towaru paczkowanego (partia) – określoną liczbę jednakowych towarów paczkowanych, o takiej samej ilości nominalnej, zapakowanych w tych samych warunkach i w określonym przedziale czasu;
- 15) próbka towaru paczkowanego (próbka) – pobraną losowo z partii określoną liczbę towarów paczkowanych, na podstawie której dokonuje się oceny partii;
- 16) błąd ilości towaru paczkowanego, oznaczony znakiem T – różnicę między ilością rzeczywistą a ilością nominalną towaru paczkowanego;
- 17) dopuszczalna ujemna wartość błędu ilości towaru paczkowanego, oznaczona znakiem T_1 – maksymalną dopuszczalną różnicę między ilością rzeczywistą a ilością nominalną produktu podaną przez paczkującego;
- 18) ilość nominalna towaru paczkowanego – deklarowaną przez paczkującego i oznaczoną na opakowaniu ilość produktu w towarze paczkowanym, bez opakowania oraz bez dodatkowych materiałów lub produktów zapakowanych razem z produktem, jaką towar paczkowany powinien zawierać;
- 19) ilość rzeczywista towaru paczkowanego – przeznaczoną dla nabywcy ilość produktu w towarze paczkowanym, bez opakowania i bez dodatkowych materiałów lub produktów dodatkowych zapakowanych razem z produktem, jaką towar paczkowany faktycznie zawiera; w przypadku produktów, których ilość wyraża się w jednostkach objętości, z wyjątkiem produktów zamrożonych, ilość rzeczywista powinna być określana w temperaturze 20 °C.

Art. 3. Do obrotu mogą być wprowadzane towary paczkowane spełniające wymagania określone w ustawie.

Art. 4. 1. Organy administracji miar sprawują nadzór w zakresie:

- 1) paczkowania produktów, w szczególności systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego;

2) produkcji butelek miarowych, w szczególności stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, jest sprawowany w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 5. Towary paczkowane znajdujące się w obrocie lub przeznaczone do wprowadzenia do obrotu podlegają kontroli Inspekcji Handlowej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Inspekcji Farmaceutycznej, w zakresie przewidzianym w niniejszej ustawie oraz w zakresie ich właściwości, w trybie i na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

Rozdział 2

Zasady paczkowania produktów

Art. 6. 1. Towary paczkowane, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 2, mogą być wprowadzane do obrotu w opakowaniach jednostkowych o dowolnej ilości nominalnej.

2. Wykaz produktów, które w określonych zakresach ilościowych mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach jednostkowych o określonych ilościach nominalnych towaru paczkowanego oraz te ilości nominalne, określa załącznik nr 1 do ustawy.

3. Jeżeli opakowanie jednostkowe zawiera dwa pojedyncze opakowania, lub więcej, nieprzeznaczone do oddzielnej sprzedaży, ilości nominalne wymienione w załączniku nr 1 do ustawy mają zastosowanie do opakowania jednostkowego.

4. Jeżeli dwa opakowania jednostkowe, lub więcej, tworzą opakowanie zbiorcze, ilości nominalne wymienione w załączniku nr 1 do ustawy mają zastosowanie do każdego pojedynczego opakowania jednostkowego.

5. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do towarów paczkowanych przeznaczonych do sprzedaży w sklepach wolnocłowych w celu konsumpcji poza terytorium Unii Europejskiej.

Art. 7. 1. Oznakowanie umieszczone na towarach paczkowanych musi być łatwe do odczytania i dobrze widoczne oraz wykonane w sposób niedający się usunąć bez uszkodzenia opakowania. Poza wymaganiami dotyczącymi oznakowania produktów, określonymi w przepisach odrębnych, towary paczkowane wprowadzane do obrotu muszą posiadać następujące oznakowania:

- 1) nazwę produktu;
- 2) ilość nominalną produktu;
- 3) firmę paczkującego, zlecającego paczkowanie, sprowadzającego lub importera.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące oznakowań, o których mowa w ust. 1, jak również przypadki, w których paczkujący będzie zwolniony z obowiązku umieszczania tych oznakowań, biorąc pod uwagę konieczność ochrony praw konsumentów oraz przepisy prawa wspólnotowego.

Art. 8. 1. Paczkujący, importer, sprowadzający albo zlecający paczkowanie jest odpowiedzialny za to, aby towar paczkowany spełniał wymagania określone w ustawie. W szczególności ponosi on odpowiedzialność za zapewnienie, że ilość rzeczywista odpowiada ilości nominalnej podanej na opakowaniu jednostkowym.

2. Towar paczkowany uznaje się za spełniający wymaganie określone w ust. 1, jeżeli wynik kontroli partii, do której należy, przeprowadzonej z zastosowaniem metody referencyjnej lub metody o skuteczności co najmniej takiej samej jak skuteczność metody referencyjnej, jest pozytywny.

3. Opis metody referencyjnej kontroli towarów paczkowanych wraz z wymaganiami metrologicznymi dotyczącymi ilości rzeczywistej towarów paczkowanych określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 9. 1. Paczkujący lub zlecający paczkowanie jest odpowiedzialny za zorganizowanie i przeprowadzenie kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

2. Sprowadzający lub importer jest odpowiedzialny za zorganizowanie i przeprowadzenie kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, chyba że towar paczkowany był wcześniej paczkowany lub wprowadzony do obrotu na terytorium państwa – strony umowy

o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

3. Paczkujący na zlecenie może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej ze zlecającym paczkowanie, sprowadzającym lub importerem, przejąć odpowiedzialność za zorganizowanie i przeprowadzenie kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

4. Kontroli dokonuje się przez zbadanie każdej sztuki towaru paczkowanego lub przez zbadanie próbki towaru paczkowanego, zgodnie z przyjętym dowolnym systemem kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

5. O przyjęciu albo odrzuceniu partii towarów paczkowanych decyduje wynik kontroli, o której mowa w ust. 4.

Art. 10. W przypadku towarów paczkowanych, które są paczkowane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za spełnienie wymagań określonych w ustawie uznaje się pisemną deklarację sprowadzającego lub importera, w tym zlecającego paczkowanie, lub posiadanie przez niego dokumentacji świadczącej o tym, że w procesie paczkowania były stosowane odpowiednie metody kontroli ilości rzeczywistej towaru paczkowanego.

Art. 11. Wymagania dotyczące kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego uważa się za spełnione, jeżeli w procesie paczkowania na terytorium państw – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wykorzystuje się butelki miarowe i napełnia je do poziomu odpowiadającego pojemności nominalnej określonej w ust. 1 lit. a załącznika nr 4 do ustawy. Przy wykorzystywaniu i napełnianiu butelek miarowych przepisy art. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. Paczkujący, zlecający paczkowanie lub paczkujący na zlecenie, nie później niż w terminie 7 dni od rozpoczęcia paczkowania produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany zgłosić ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na miejsce paczkowania.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

1) firmę zgłaszającego;

- 2) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres zgłaszającego;
- 3) firmę zlecającego paczkowanie lub paczkującego na zlecenie oraz jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 4) miejsce paczkowania;
- 5) określenie rodzaju paczkowanego produktu ze względu na jego konsystencję;
- 6) informację, czy paczkujący lub zlecający paczkowanie oznacza towary paczkowane wprowadzane do obrotu znakiem „e”, na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy.

3. O zmianach danych, o których mowa w ust. 2, zgłaszający jest obowiązany poinformować dyrektora okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na miejsce paczkowania, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 13. 1. Sprowadzający lub importer, w tym zlecający paczkowanie, nie później niż w terminie 7 dni od wprowadzenia towarów paczkowanych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany zgłosić ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na miejsce składowania towaru paczkowanego.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) firmę zgłaszającego;
- 2) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres zgłaszającego;
- 3) deklarację lub dokumentację, o których mowa w art. 10;
- 4) miejsce składowania towarów paczkowanych;
- 5) określenie rodzaju paczkowanego produktu ze względu na jego konsystencję;
- 6) informację, czy towary paczkowane są oznaczone znakiem „e”, na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy.

3. O zmianach danych, o których mowa w ust. 2, zgłaszający jest obowiązany poinformować dyrektora okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na miejsce składowania towarów paczkowanych, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 14. 1. W zakresie nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, właściwe terytorialnie organy administracji miar przeprowadzają kontrole doraźne w pomieszczeniach paczkującego, zlecającego paczkowanie, paczkującego na zlecenie, sprowadzającego lub importera oraz w miejscu paczkowania lub składowania towarów paczkowanych.

2. Za czynności związane z kontrolą doraźną nie pobiera się opłaty, chyba że w ich wyniku zostanie stwierdzone, że sprawdzona partia towaru paczkowanego nie spełnia wymagań dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów ustawy. W takim przypadku są pobierane opłaty jak za kontrole planowe, o których mowa w art. 20 ust. 2.

3. Organ administracji miar przeprowadza badania partii towaru paczkowanego z zastosowaniem metody referencyjnej. Badania próbek mogą być przeprowadzane w pomieszczeniach paczkującego, zlecającego paczkowanie, paczkującego na zlecenie, sprowadzającego, importera lub w wyspecjalizowanych laboratoriach wskazanych przez organy administracji miar.

Rozdział 3

Zasady oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e”

Art. 15. Przepisy rozdziału stosuje się do towarów paczkowanych wprowadzanych do obrotu w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej wyrażonej w jednostkach masy lub objętości, która jest nie mniejsza niż 5 g lub 5 ml i nie większa niż 10 kg lub 10 l.

Art. 16. 1. Paczkujący lub zlecający paczkowanie może na własną odpowiedzialność oznaczać znakiem „e” towary paczkowane, o których mowa w art. 15, jeżeli towary te oraz proces kontroli paczkowania produktów spełniają warunki określone w przepisach rozdziału.

2. Znak „e” oznacza zapewnienie paczkującego lub zlecającego paczkowanie, że towar paczkowany spełnia wymagania określone w przepisach rozdziału. Wzór znaku „e” określa załącznik nr 3 do ustawy.

3. Umieszczanie na opakowaniach znaków podobnych do znaku „e” jest zabronione.

4. Znak „e”, o wysokości co najmniej 3 mm, umieszcza się na opakowaniu obok oznaczenia nominalnej masy lub objętości.

Art. 17. 1. Towar paczkowany może być oznaczony znakiem „e” tylko, gdy podczas paczkowania produktów był stosowany system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, zapewniający spełnienie wymagań metrologicznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Paczkujący lub zlecający paczkowanie jest obowiązany sporządzić opis przyjętego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

3. Opis, o którym mowa w ust. 2, paczkujący lub zlecający paczkowanie jest obowiązany udostępnić na każde żądanie organów sprawujących nadzór, o których mowa w art. 4.

Art. 18. 1. Paczkujący i zlecający paczkowanie jest obowiązany dokumentować w formie pisemnej lub elektronicznej przeprowadzane kontrole wewnętrzne ilości towaru paczkowanego w sposób zapewniający możliwość sprawdzenia przez organy administracji miar:

- 1) czasu i miejsca przeprowadzenia tych kontroli;
- 2) wielkości sprawdzanej partii i pobranej próbki;
- 3) wyników badania próbki wraz z określeniem, czy stwierdzony błąd nie przekracza dopuszczalnej wartości i czy dana partia spełnia kryteria dopuszczalności wprowadzenia do obrotu.

2. Paczkujący i zlecający paczkowanie jest obowiązany przechowywać dokumentację, o której mowa w ust. 1, w sposób uporządkowany chronologicznie, przez okres przydatności danej partii towaru paczkowanego do użytku, nie krócej jednak niż przez rok.

3. W przypadku partii towarów paczkowanych, dla których okres przydatności do użytku nie jest określony, dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się nie krócej niż przez dwa lata.

4. Na żądanie organu administracji miar paczkujący lub zlecający paczkowanie jest obowiązany udostępnić dokumentację, o której mowa w ust. 1.

5. Przepisów ust. 1 – 4 nie stosuje się do zlecającego paczkowanie, jeżeli obowiązki określone w tych przepisach, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, wykonuje paczkujący na zlecenie; w takim przypadku zobowiązanym do wykonywania tych obowiązków jest paczkujący na zlecenie.

6. Organy inspekcji, o których mowa w art. 5, mają prawo wglądu do dokumentacji określonej w ust. 1 w celu ustalenia ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wprowadzonych do obrotu.

Art. 19. Przepisy art. 16 – 18 stosuje się do importera, chyba że wskaże on podmiot, który po raz pierwszy wprowadził towar do obrotu na terytorium państwa – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a w przypadku gdy taki podmiot nie jest znany importerowi – podmiot, od którego nabył towar paczkowany.

Art. 20. 1. Dyrektor właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar, nie częściej niż raz w roku, przeprowadza w pomieszczeniach paczkującego, zlecającego paczkowanie, importera oraz w miejscu paczkowania lub składowania towarów paczkowanych, kontrole planowe w celu stwierdzenia poprawności stosowanego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

2. Za czynności wykonywane przez dyrektora właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar związane z planową kontrolą towarów paczkowanych pobiera się od paczkującego opłaty zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach.

3. Do kontroli planowych przepis art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju paczkowanego produktu, biorąc pod uwagę zasady statystyki matematycznej.

Art. 21. Towary paczkowane oznaczone znakiem „e” na terytorium państwa – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie, są dopuszczone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności przeprowadzania dodatkowej kontroli.

Rozdział 4

Butelki miarowe

Art. 22. 1. Producent butelek może na własną odpowiedzialność oznaczać je znakiem „3” o wysokości co najmniej 3 mm, stanowiącym zapewnienie producenta, że butelka spełnia wymagania określone w ustawie. Wymagania metrologiczne dotyczące butelek miarowych określa załącznik nr 4 do ustawy.

2. Wzór znaku „3” określa załącznik nr 5 do ustawy.

Art. 23. 1. Butelka miarowa musi posiadać łatwe do odczytania, dobrze widoczne oraz nieusuwalne oznakowania:

1) na boku, przy krawędzi dna lub na dnie:

a) wartości pojemności nominalnej w litrach, centylitrach lub mililitrach, podane wraz z symbolem zastosowanej jednostki miary, cyframi o wysokości co najmniej:

– 3 mm, jeżeli nominalna pojemność jest mniejsza od 20 cl,

– 4 mm, jeżeli nominalna pojemność wynosi od 20 cl do 100 cl,

– 6 mm, jeżeli nominalna pojemność jest większa od 100 cl,

b) znak identyfikacyjny producenta,

c) znak „3”;

2) na dnie lub przy krawędzi dna w sposób zapewniający rozróżnienie z oznakowaniami, o których mowa w pkt 1, cyframi o tej samej wysokości, w jakich jest wyrażana odpowiednia pojemność nominalna, zgodnie z metodą lub metodami napełniania:

a) wartość pojemności brzegowej wyrażonej w centylitrach bez symbolu cl lub

b) wartość odległości, wyrażonej w milimetrach, od poziomu krawędzi do poziomu napełnienia odpowiadającego pojemności nominalnej z symbolem mm.

2. Na butelce miarowej nie wolno umieszczać innych oznakowań podobnych do oznakowań, o których mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. Producent przed rozpoczęciem produkcji butelek miarowych jest obowiązany zgłosić Prezesowi Głównego Urzędu Miar znak pozwalający zidentyfikować producenta.

2. Znak identyfikacyjny producenta powinien mieć indywidualne cechy graficzne pozwalające jednoznacznie odróżnić go od zarejestrowanych już znaków identyfikacyjnych innych producentów.

3. Każdy producent jest obowiązany umieszczać na produkowanych przez siebie butelkach miarowych spełniających wymagania określone w ustawie znak identyfikacyjny producenta.

Art. 25. 1. Prezes Głównego Urzędu Miar prowadzi jawny rejestr znaków identyfikacyjnych producentów butelek miarowych, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr powinien zawierać:

- 1) firmę producenta;
- 2) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 3) numer, pod którym producent został wpisany do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 4) symbol graficzny stanowiący znak identyfikacyjny producenta.

Art. 26. 1. Prezes Głównego Urzędu Miar dokonuje wpisu znaku identyfikacyjnego producenta do rejestru w terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia. Zgłoszenie powinno zawierać dane, o których mowa w art. 25 ust. 2, aktualny wypis z Krajowego Rejestru Sądowego i 5 egzemplarzy wzoru znaku o wymiarach nie większych niż 5 cm x 5 cm.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar odmawia wpisu do rejestru, w przypadku gdy znak identyfikacyjny zgłoszony przez producenta jest identyczny ze znakiem wcześniej wpisanym do rejestru.

3. W przypadku gdy zgłoszenie producenta ma braki formalne lub znak identyfikacyjny producenta nie ma indywidualnych cech graficznych pozwalających jednoznacznie odróżnić go od wpisanych wcześniej do rejestru znaków identyfikacyjnych innych producentów, Prezes Głównego Urzędu Miar zawiadamia o powyższym zgłaszającego w terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia oraz wzywa go do usunięcia braków formalnych lub do zmiany znaku w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

4. Jeżeli w wyznaczonym terminie producent nie uzupełni zgłoszenia lub nie przedstawi innego znaku identyfikacyjnego, Prezes Głównego Urzędu Miar pozostawia sprawę bez rozpoznania i informuje o powyższym producenta.

5. Wpis albo odmowa wpisu znaku identyfikacyjnego do rejestru następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 27. Prezes Głównego Urzędu Miar informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o znakach identyfikacyjnych producenta wpisanych do rejestru w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji o wpisie.

Art. 28. 1. Producent butelek miarowych, co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem produkcji, jest obowiązany zgłosić ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania producenta.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) firmę producenta;
- 2) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 3) miejsce produkcji butelek miarowych.

3. O zmianach danych, o których mowa w ust. 2, producent jest obowiązany poinformować dyrektora okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania producenta, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 29. 1. Importer butelek miarowych, co najmniej 14 dni przed wprowadzeniem butelek miarowych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany zgłosić ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania importera.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) firmę importera;
- 2) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 3) miejsce składowania butelek miarowych;
- 4) deklarację lub dokumentację, o których mowa w art. 31.

3. O zmianach danych, o których mowa w ust. 2, importer jest obowiązany poinformować dyrektora okręgowego urzędu miar właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania producenta, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 30. 1. Producent butelek miarowych jest odpowiedzialny za zorganizowanie i przeprowadzenie kontroli wewnętrznej butelek miarowych.

2. Do kontroli wewnętrznej butelek miarowych producent butelek miarowych może stosować metodę referencyjną lub inną, o skuteczności co najmniej takiej samej jak skuteczność metody referencyjnej. Opis metody referencyjnej określa załącznik nr 6 do ustawy.

3. Producent butelek miarowych jest obowiązany sporządzić opis przyjętego przez siebie systemu kontroli wewnętrznej butelek miarowych.

4. Opis, o którym mowa w ust. 3, producent jest obowiązany udostępnić na każde żądanie organów sprawujących nadzór, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.

5. Do kontroli wewnętrznej butelek miarowych przepisy art. 18 ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.

6. O przyjęciu albo odrzuceniu partii butelek miarowych decyduje wynik kontroli wewnętrznej butelek miarowych.

Art. 31. W przypadku butelek miarowych importowanych za spełnienie wymagań określonych w ustawie uznaje się pisemną deklarację importera lub posiadanie przez niego dokumentacji świadczącej o tym, że w procesie produkcji były stosowane odpowiednie metody kontroli wewnętrznej butelek miarowych zapewniające spełnienie wymagań określonych w ustawie.

Art. 32. 1. Butelki miarowe podlegają kontroli organów administracji miar przez pobranie próbek w pomieszczeniach producenta lub importera.

2. Do kontroli butelek miarowych przepisy art. 20 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę zasady statystyki matematycznej.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 33. 1. Kto paczkuje lub wprowadza do obrotu towary paczkowane oznaczone znakiem „e” bez zastosowania systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, podlega karze grzywny.

2. Kto paczkuje lub wprowadza do obrotu towary paczkowane oznaczone znakiem „e”, stosując system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego niespełniający wymagań metrologicznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, lub narusza przepisy art. 17 ust. 2 i 3, podlega karze grzywny.

3. Kto paczkuje lub wprowadza do obrotu towary paczkowane oznaczone znakiem „e” wbrew obowiązkom dokumentowania kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego określonym w art. 18 ust. 1 – 4, podlega karze grzywny do 1 000 złotych.

4. Kto paczkuje lub wprowadza do obrotu towary paczkowane oznaczone znakiem podobnym do znaku „e”, podlega karze grzywny do 1 000 złotych.

Art. 34. Kto paczkuje lub wprowadza do obrotu towary paczkowane, naruszając przepisy art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ust. 1 i 3, podlega karze grzywny do 3 000 złotych.

Art. 35. 1. Kto produkuje lub wprowadza do obrotu butelki miarowe niespełniające wymagań metrologicznych określonych w załączniku nr 4 do ustawy, podlega karze grzywny.

2. Kto produkuje lub wprowadza do obrotu butelki miarowe, naruszając przepisy art. 23, art. 24, art. 28 ust. 1 i 3, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 3 i 5, podlega karze grzywny do 3 000 złotych.

Art. 36. Kto, będąc odpowiedzialnym za działalność produkcyjną lub kontrolę wewnętrzną, nie przestrzega obowiązków wynikających z przyjętego systemu kontroli wewnętrznej butelek miarowych lub prowadzi wymaganą dokumentację tego systemu nierzetelnie, podlega karze grzywny do 1 000 złotych.

Art. 37. Postępowanie w sprawach o czyny określone w art. 33 – 36 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651).

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 38. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach (Dz. U. Nr 42, poz. 473 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) partia kosmetyku – partię towaru paczkowanego w rozumieniu ustawy z dnia ..... o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr ....., poz. .....)”.

Art. 39. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) realizowanie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ..... o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr....., poz. ....);”;

2) w art. 22 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organy administracji miar współdziałają w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia .... o towarach paczkowanych z jednostkami, o których mowa w ust. 1, w zakresie wymiany:”;

3) w art. 22a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zakres kontroli wykonywanej przez organy administracji miar przy sprawowaniu nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy oraz ustawy z dnia ..... o towarach paczkowanych obejmuje:”;

4) art. 22b otrzymuje brzmienie:

„Art. 22b. Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie przedmiotu kontroli, rzetelne jego udokumentowanie i dokonanie oceny kontrolowa-

nego pod względem przestrzegania przepisów ustawy i ustawy z dnia .... o towarach paczkowanych.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. Rejestr znaków identyfikacyjnych producentów butelek miarowych prowadzony na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 43 staje się rejestrem w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 41. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy uchylanej w art. 43 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 42. Towary paczkowane oznaczone znakiem „e” zgodnie z wzorem określonym w dotychczasowych przepisach mogą być wprowadzane do obrotu do dnia 10 kwietnia 2011 r.

Art. 43. Traci moc ustawa z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem 11 kwietnia 2009 r.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG (Dz. Urz. UE L 247 z 21.09.2007, str. 17),

2) dyrektywy Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do butelek wykorzystywanych jako pojemniki pomiarowe (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.1975, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 2, str. 169),

3) dyrektywy Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do paczkowania według masy lub objętości niektórych produktów

w opakowaniach jednostkowych (Dz. Urz. WE L 46 z 21.02.1976, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 3, str. 91).

- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 11, poz. 97 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 49, poz. 465, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Załączniki
do ustawy
z dnia

Załącznik nr 1

WYKAZ PRODUKTÓW, KTÓRE W OKREŚLONYCH ZAKRESACH ILOŚCIOWYCH
MOGĄ BYĆ WPROWADZANE DO OBROTU WYŁĄCZNIE W OPAKOWANIACH
JEDNOSTKOWYCH O OKREŚLONYCH ILOŚCIACH NOMINALNYCH TOWARU
PACZKOWANEGO ORAZ TE ILOŚCI NOMINALNE

L p.	Nazwa produktu	Definicja produktu	Nominalna ilość zawartości produktu w mililitrach
1	2	3	4
1.	Wino niemusujące	Wino wyszczególnione w części XII lit. b załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ¹⁾ , zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1234/2007” (kod CN ex 2204)	W zakresie od 100 ml do 1.500 ml wyłącznie 8 następujących nominalnych ilości: 100 – 187 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1.000 – 1.500

2.	Wino żółte	Wino wyszczególnione w części XII lit. b załącznika I do rozporządzenia nr 1234/2007 z oznaczeniem pochodzenia: „Côtes du Jura”, „Arbois”, „L'Etoile” i „Château – Chalon” w butelkach określonych w załączniku I pkt 3 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina ²⁾	W zakresie od 100 ml do 1.500 ml wyłącznie następująca nominalna ilość: 620
3.	Wino musujące	Wino wyszczególnione w części XII lit. b załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 i zdefiniowane w pkt 4 – 9 załącznika nr IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 ³⁾ (kod CN 2204 10)	W zakresie od 125 ml do 1.500 ml wyłącznie 5 następujących nominalnych ilości: 125 – 200 – 375 – 750 – 1.500

4.	Wino likierowe	Wino wyszczególnione w części XII lit. b załącznika I do rozporządzenia nr 1234/2007 i zdefiniowane w pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1493/199, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 ³⁾ (kod CN 2204 21 – 2204 29)	W zakresie od 100 ml do 1.500 ml wyłącznie 7 następujących nominalnych ilości: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1.000 – 1.500
5.	Wino aromatyzowane	Wino aromatyzowane zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych ⁴⁾ (kod CN 2205)	W zakresie od 100 ml do 1.500 ml wyłącznie 7 następujących nominalnych ilości: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1.000 – 1.500
6.	Napoje spirytusowe	Napoje spirytusowe zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁵⁾ (kod CN 2208)	W zakresie od 100 ml do 2.000 ml wyłącznie 9 następujących nominalnych ilości: 100 – 200 – 350 – 500 – 700 – 1.000 – 1.500 – 1.750 – 2.000

¹⁾Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1.

²⁾Dz. Urz. WE L 118 z 4.05.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 455.

³⁾Dz. Urz. UE L 148 z 6.06.2008, str. 1.

⁴⁾Dz. Urz. WE L 149 z 14.06.1991, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 286.

⁵⁾Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16.

OPIS METODY REFERENCYJNEJ KONTROLI TOWARÓW PACZKOWANYCH WRAZ
Z WYMAGANIAMI METROLOGICZNYMI DOTYCZĄCYMI ILOŚCI RZECZYWISTEJ
TOWARÓW PACZKOWANYCH

Dopuszczalne błędy ilości rzeczywistej towaru paczkowanego

§ 1. 1. Partia towarów paczkowanych powinna spełniać jednocześnie następujące wymagania metrologiczne dotyczące:

- a) dopuszczalnej ujemnej wartości błędu ilości (niedoboru) towaru paczkowanego,
- b) średniej ilości rzeczywistej produktu w opakowaniu w stosunku do jego ilości nominalnej.

2. Średnia ilość rzeczywista towaru paczkowanego, oznaczona „ $\bar{x}$ ”, wyznaczona podczas kontroli partii towaru paczkowanego, powinna być nie mniejsza niż:

- a) ilość nominalna towaru paczkowanego, oznaczona dalej Q_n — w przypadku kontroli całej partii towarów zgodnie z § 6 ust. 3 lit. c,
- b) wartość podana w § 6 ust. 3 lit. a, (tabela 4 — dla próbek, które nie ulegają zniszczeniu podczas badania) lub w lit. b, (tabela 5 — dla próbek, które ulegają w badaniu zniszczeniu, czyli są podczas badania otwierane lub w inny sposób ulegają uszkodzeniu) — w przypadku zastosowania statystycznej metody oceny partii.

3. Dopuszczalną ujemną wartość błędu ilości towaru paczkowanego T_1 , ustala się zgodnie z podaną poniżej tabelą 1

Tabela 1

Ilość nominalna Q_n towaru paczkowanego wyrażona w g lub ml	Ujemna wartość błędu ilości towaru paczkowanego (T_1) wyrażona	
	w procentach Q_n	w g lub ml
1	2	3
od 0 do 50	9	—
powyżej 50 do 100	—	4,5
powyżej 100 do 200	4,5	—
powyżej 200 do 300	—	9
powyżej 300 do 500	3	—
powyżej 500 do 1.000	—	15
powyżej 1.000 do 10.000	1,5	—
powyżej 10.000 do 15.000	—	150
powyżej 15.000 do 50.000	1	—

Przy stosowaniu tabeli, wartości dopuszczalnych błędów T_1 , wyrażonych w procentach Q_n zaokrągla się przy przeliczaniu na jednostki masy lub objętości do:

- następnej dziesiątej części g albo ml – $Q_n \leq 1.000$ g albo 1.000 ml,
- następnej całkowitej wartości g albo ml – $Q_n > 1.000$ g albo 1.000 ml.

4. W kontrolowanej partii nie więcej niż 2 % towarów paczkowanych może mieć błąd ilości towaru paczkowanego co najwyżej dwukrotnie większy niż błąd T_1 podany w tabeli 1.
5. W kontrolowanej partii nie może być towarów paczkowanych, których błąd ujemny przekracza dwukrotną wartość błędu T_1 podanego w tabeli 1.
6. Nie określa się dodatkowo wartości błędu ilości towaru paczkowanego T (nadmiaru ilości towaru w opakowaniu).

7. Błąd pomiaru podczas wyznaczania ilości rzeczywistej towaru paczkowanego nie powinien przekraczać 20 % dopuszczalnej ujemnej wartości błędu ilości towaru paczkowanego (T_1).

Kontrola towarów paczkowanych

§ 2. 1. Kontroli podlega partia towaru paczkowanego. Partia towaru paczkowanego wystarczająca do pobrania próbki w celu wyznaczenia średniej ilości produktu w opakowaniu metodą statystyczną powinna zawierać co najmniej 100 jednostek towaru.

2. Wynikiem kontroli partii towaru paczkowanego jest jej przyjęcie (zaakceptowanie), w przypadku gdy spełnia ona wymagania metrologiczne określone w niniejszym załączniku, albo jej odrzucenie (zdyskwalifikowanie i uznanie tej partii za wadliwą), jeżeli takich wymagań partia ta nie spełnia.
3. Jeżeli partia brana jest z linii paczkującej, to licznosc partii stanowią wszystkie towary przyjęte przez system kontrolny paczkującego, zapakowane w czasie jednej godziny przy maksymalnej wydajności linii. Jeżeli partia nie jest brana z linii paczkującej, to wielkość partii powinna być ograniczona do 10.000 jednostek towaru.
4. Z partii pobierana jest losowo próbka, która jest oznaczana jeszcze przed rozpoczęciem pierwszego pomiaru kontrolnego. Próbkę tę stanowią towary w liczbie określonej w § 4 ust. 1 (tabela 2). Partia towaru, zawierająca mniej niż 100 towarów paczkowanych podlegających badaniom nieniszczącym, kontrolowana jest w całości.
5. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia prawidłowości badania, to w czasie kontroli towary paczkowane mogą być niszczone (kontrola niszcząca). Kontrolę niszczącą należy ograniczać do niezbędnych przypadków i stosować dla partii zawierającej co najmniej 100 jednostek towaru, dla mniejszych partii zaś kontrolę niszczącą należy ograniczać do przypadków wynikających ze skarg nabywców i poddawać jej 10 % towarów z partii, lecz nie mniej niż 2 jednostki.
6. Przyjęcie partii towaru paczkowanego następuje wtedy, gdy w wyniku badania pobranej próbki stwierdzono, że spełnione są wymagania określone w § 4 – 6, dotyczące odpowiednio:
  - ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki w stosunku do ilości nominalnej oraz

- średniej ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki w stosunku do jego ilości nominalnej.

7. Jeżeli partia towaru paczkowanego nie spełnia tych wymagań, to zostaje odrzucona.

Wyznaczanie ilości rzeczywistej towaru paczkowanego

§ 3. 1. Ilość rzeczywistą towaru paczkowanego, wyrażoną w jednostkach masy, wyznacza się bezpośrednio przez pomiar masy.

2. Ilość rzeczywistą towaru paczkowanego, wyrażoną w jednostkach objętości, wyznacza się w zależności od właściwości produktu:

- bezpośrednio przez pomiar objętości,
- pośrednio przez pomiar masy i gęstości.

3. Minimalna akceptowana ilość rzeczywista towaru paczkowanego jest równa różnicy między ilością nominalną Q_n towaru paczkowanego a dopuszczalnym błędem ujemnym T_1 , określonym w § 1 ust. 3 (tabela 1).

4. Towary paczkowane o ilości rzeczywistej mniejszej niż minimalnie akceptowana uważa się za wadliwe.

Kontrola nieniszcząca

§ 4. 1. Próbkę, które nie ulegają zniszczeniu w czasie kontroli, podlegają kontroli wrywkowej dwustopniowej i ocenie według tabeli 2.

Tabela 2

Liczba towarów paczkowanych w partii	Numer próbki	Liczba towarów paczkowanych	Łączna liczba kontrolowanych towarów	Liczba wadliwych jednostek szt.	
				kwalityfikująca partię	dyskwalityfikująca partię
100 – 500	1	30	30	≤ 1	≥ 3
	2	30	60	≤ 4	≥ 5
501 – 3.200	1	50	50	≤ 2	≥ 5
	2	50	100	≤ 6	≥ 7

3.201 i więcej	1	80	80	≤ 3	≥ 7
	2	80	160	≤ 8	≥ 9

2. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, należy do zbioru liczb kwalifikujących partię, to należy przyjąć tę partię towaru paczkowanego bez pobierania próbki nr 2.
3. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, należy do zbioru liczb dyskwalifikujących partię, to należy odrzucić tę partię.
4. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, jest większa od największej liczby kwalifikującej partię, ale mniejsza od najmniejszej liczby dyskwalifikującej partię, to należy pobrać i zbadać próbkę nr 2.
5. Jeżeli liczba będąca sumą wadliwych jednostek z próbek 1 i 2 należy do zbioru liczb kwalifikujących partię (dla sumy liczb towarów paczkowanych obu próbek), to należy przyjąć tę partię towaru paczkowanego. W przeciwnym razie partię towaru paczkowanego należy odrzucić.

Kontrola niszcząca

§ 5. 1. Próbki, które ulegają zniszczeniu w czasie kontroli, podlegają kontroli wrywkowej jednostopniowej i ocenie według tabeli 3

Tabela 3

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Liczba wadliwych jednostek szt.	
		kwalifikująca partię	dyskwalifikująca partię
100 i więcej	20	≤ 1	≥ 2

1. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, wyznaczona w wyniku badania próbki należy do zbioru liczb kwalifikujących partię, to należy przyjąć tę partię towaru. W przeciwnym razie partię towaru należy odrzucić.

Wyznaczanie średniej ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki

§ 6. 1. Średnią ilość rzeczywistą $\bar{x}$ towarów paczkowanych w próbce wyznacza się według wzoru:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

gdzie: x_i – Suma wyznaczonych wartości ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki,

n – licznosc próbki.

2. Odchylenie standardowe s w badanej próbce o licznosci n wyznacza się według wzoru:

$$s = \sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^{i=n} (x_i - \bar{x})^2}$$

3. Średnia ilość rzeczywista $\bar{x}$ towaru paczkowanego z danej próbki nie powinna być mniejsza niż:

- a) wartość kwalifikująca podana w tabeli 4 – przy statystycznej kontroli partii dla próbek, które nie ulegają zniszczeniu w czasie badania

Tabela 4

Liczba towarów paczkowanych w partii	Numer próbki	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Łączna liczba kontrolowanych towarów paczkowanych szt.	Wartość kwalifikująca g lub ml
100 – 500	1	30	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0,503s$
	2	30	60	$\bar{x} \geq Q_n - 0,344s$
501 – 3.200	1	50	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0,379s$
	2	50	100	$\bar{x} \geq Q_n - 0,262s$
3.201 i więcej	1	80	80	$\bar{x} \geq Q_n - 0,295s$
	2	80	160	$\bar{x} \geq Q_n - 0,207s$

gdzie znaczenie symboli występujących w tabeli jest następujące:

Q_n – ilość nominalna towaru paczkowanego,

s – odchylenie standardowe badanej próbki,

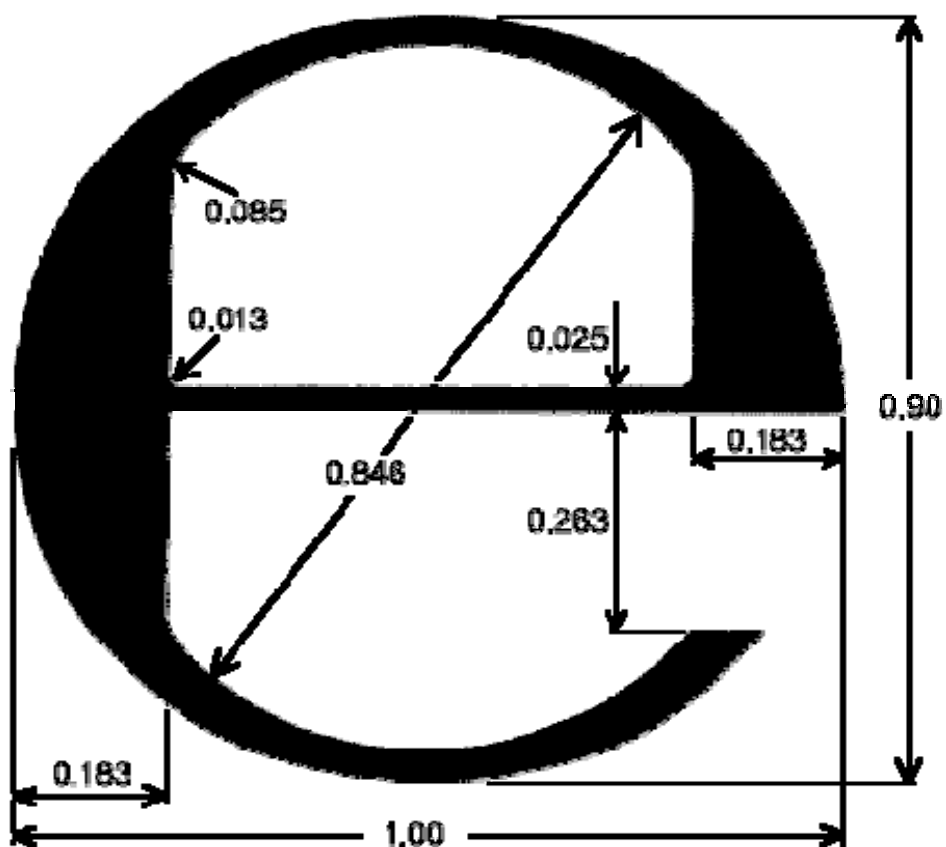
- b) wartość kwalifikująca podana w tabeli 5 – przy statystycznej kontroli partii dla próbek, które ulegają zniszczeniu w czasie badania

Tabela 5

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Wartość kwalifikująca g lub ml
≥ 100	20	$\bar{x} > Q_n - 0,640s$

- c) ilość nominalna Q_n towaru paczkowanego – dla partii kontrolowanych w całości.

WZÓR ZNAKU „e”

Wymiary podane na rysunku są wartością względną; są one funkcją średnicy okręgu opisanego na małej literze „e”.

WYMAGANIA METROLOGICZNE DOTYCZĄCE BUTELEK MIAROWYCH

1. Butelki miarowe powinny charakteryzować się następującymi pojemnościami, które powinny być zawsze określone w temperaturze 20 °C:
  - a) pojemność nominalna V_n jest pojemnością oznaczoną na butelce i stanowi objętość cieczy, którą powinna zawierać butelka napełniona w warunkach, w jakich jest wykorzystywana w celu, do którego jest przeznaczona,
  - b) pojemność brzegowa butelki jest objętością cieczy, jaką w rzeczywistości zawiera butelka napełniona do brzegu,
  - c) pojemność rzeczywista butelki jest objętością cieczy, którą ona rzeczywiście zawiera, jeżeli jest dokładnie napełniona zgodnie z warunkami odpowiadającymi teoretycznie pojemności nominalnej.
2. Dopuszcza się stosowanie dwóch metod napełniania butelek miarowych:
  - a) do stałego poziomu,
  - b) do stałej pustej przestrzeni w butelce.

Odległość pomiędzy teoretycznym poziomem napełnienia w przypadku pojemności nominalnej a poziomem brzegowym oraz różnica pomiędzy pojemnością brzegową a pojemnością nominalną, zwaną „pojemnością rozszerzenia lub pustą przestrzenią w butelce”, powinny być jednakowe dla wszystkich butelek wykonanych według tego samego projektu (tego samego typu).

3. W celu umożliwienia zmierzenia pojemności butelki miarowej z wystarczającą dokładnością, mając na uwadze pewne zwyczajowe niepewności, jakie mogą się pojawić przy napełnianiu, a w szczególności z dokładnością wymaganą na podstawie przepisów ustawy, maksymalnie dopuszczalne błędy (dodatni i ujemny) w pojemności butelek miarowych, tzn. największe dopuszczalne różnice (dodatnie i ujemne) w temperaturze 20 °C oraz w warunkach kontrolnych określonych w opisie metody referencyjnej, pomiędzy pojemnością rzeczywistą a nominalną V_n , powinny być zgodne z poniższą tabelą:

Pojemność nominalna V_n w ml	Maksymalny dopuszczalny błąd	
	w procentach V_n	w ml
od 50 do 100	—	3
powyżej 100 do 200	3	—
powyżej 200 do 300	—	6
powyżej 300 do 500	2	—
powyżej 500 do 1.000	—	10
powyżej 1.000 do 5.000	1	—

Maksymalny dopuszczalny błąd w pojemności brzegowej powinien być identyczny z maksymalnym dopuszczalnym błędem dla odpowiadającej jej pojemności nominalnej.

Tolerancja powinna być liczona zawsze od ustalonej wartości nominalnej. Systematyczne wykorzystywanie granic błędu jest zabronione.

4. Pojemność rzeczywistą butelki miarowej należy sprawdzać przez określenie ilości wody o temperaturze 20 °C, jaką butelka faktycznie zawiera, kiedy została napełniona do poziomu odpowiadającego teoretycznie pojemności nominalnej. Pojemność rzeczywistą można również sprawdzić pośrednio przy pomocy metody o ekwiwalentnej dokładności.
5. Błąd pomiaru podczas wyznaczania pojemności rzeczywistej butelki miarowej nie powinien przekraczać 20 % maksymalnego dopuszczalnego błędu określonego w tabeli w ust. 3.

WZÓR ZNAKU „3”

OPIS METODY REFERENCYJNEJ KONTROLI BUTELEK MIAROWYCH

A. Metoda pobierania próbek

1. Próbką butelek miarowych tego samego wzoru oraz tej samej produkcji powinna być pobrana w losowy sposób z partii odpowiadającej w zasadzie godzinowej produkcji.
2. Jeżeli wynik pierwszej kontroli przeprowadzonej na partii odpowiadającej godzinowej produkcji jest niezadowolający, można przeprowadzić drugą kontrolę, opartą na innej próbce pobranej z partii odpowiadającej dłuższemu okresowi produkcji albo w oparciu o wyniki zanotowane na kartach kontroli wewnętrznej producenta.
3. Liczba butelek miarowych stanowiących próbkę powinna wynosić 35 lub 40 w zależności od tego, która z dwóch metod stosowania wyników określonych w punkcie C została wybrana przez producenta butelek miarowych lub właściwe terytorialne organy administracji miar.

B. Pomiar pojemności butelek miarowych stanowiących próbkę

1. Błąd pomiaru pojemności nie powinien przekraczać jednej piątej dopuszczalnego błędu granicznego odpowiadającego nominalnej pojemności butelki miarowej.
2. Butelki miarowe należy najpierw zważyć w stanie pustym.
3. Następnie należy napełnić je wodą o temperaturze 20 °C i znanej gęstości do poziomu napełnienia odpowiedniego dla zastosowanej metody kontroli.
4. Następnie butelki należy zważyć w stanie napełnionym.

C. Opracowanie wyników pomiarów

C1. Metoda odchylenia standardowego

Liczba butelek miarowych w próbce wynosi 35.

- 1) Obliczyć średnią $\bar{x}$ pojemności rzeczywistych butelek znajdujących się w próbce x_i wg wzoru:

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{35}$$

- 2) Obliczyć odchylenie standardowe s rzeczywistych pojemności x butelek znajdujących się w partii wg wzoru:

$$s = \sqrt{\frac{\sum x_i^2 - \frac{1}{35}(\sum x_i)^2}{34}}$$

- 3) Partia powinna zostać uznana za zgodną z wymogami ustawy, jeżeli wartości $\bar{x}$ i s równocześnie spełniają trzy następujące nierówności:

$$\bar{x} + k \cdot s \leq T_s$$

$$\bar{x} - k \cdot s \geq T_i$$

$$s \leq F(T_s - T_i)$$

gdzie:

$$k = 1,57$$

$$F = 0,266$$

$$T_s = V_n + E$$

$$T_i = V_n - E$$

V_n - wartość pojemności nominalnej oznaczona na butelce miarowej zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy

E - wartość błędu granicznego dopuszczalnego odpowiadająca pojemności nominalnej V_n wyznaczona zgodnie z tabelą określoną w załączniku nr 4 do ustawy

C2. Metoda średniego zakresu

Liczba butelek miarowych w próbce wynosi 40.

- 1) Obliczyć średnią $\bar{x}$ pojemności rzeczywistych butelek znajdujących się w próbce x_i wg wzoru:

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{40}$$

- 2) Obliczyć średni zakres $\bar{R}$ rzeczywistych pojemności x_i butelek znajdujących się w próbce.

W tym celu należy podzielić próbkę zgodnie z kolejnością wykonywania pomiarów pojemności rzeczywistej na osiem małych próbek składających się z pięciu butelek miarowych każda i przeprowadzić następujące obliczenia:

- obliczyć zakres R każdej z małych próbek, to znaczy różnicę między rzeczywistymi pojemnościami największej i najmniejszej butelki wchodzącej w skład tej próbki;
- obliczyć sumę zakresów ośmiu mniejszych próbek

$$\sum R_i$$

- obliczyć średni zakres

$$\bar{R} = \frac{\sum R_i}{8}$$

- 3) Partia powinna zostać uznana za zgodną z przepisami ustawy, jeżeli wartości $\bar{x}$ i $\bar{R}$ spełniają równocześnie następujące trzy nierówności:

$$\bar{x} + k' \cdot \bar{R} \leq T_s$$

$$\bar{x} - k' \cdot \bar{R} \geq T_i$$

$$\bar{R} \leq F(T_s - T_i)$$

gdzie:

$$k' = 0,668$$

$$F' = 0,628$$

$$T_s = V_n + E$$

$$T_i = V_n - E$$

V_n – wartość pojemności nominalnej oznaczona na butelce miarowej zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy,

E – wartość błędu granicznego dopuszczalnego odpowiadająca pojemności nominalnej V_n wyznaczona zgodnie z tabelą określoną w załączniku nr 4 do ustawy.

UZASADNIENIE

Niniejsza ustawa zastępuje obecnie obowiązującą ustawę z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409, z późn. zm.). Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa polskiego dyrektywy 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG. Przepisy ww. dyrektywy uprościły obecne i obowiązujące regulacje w zakresie opakowań o ściśle określonych ilościach nominalnych, w których mogą być wprowadzane do obrotu różnego rodzaju towary paczkowane, określone w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych.

Zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w dotychczas obowiązującej ustawie o towarach paczkowanych – implementującej do prawa krajowego dyrektywy: 75/106/EWG, 76/211/EWG i 80/232/EWG – towary paczkowane mogą być wprowadzane do obrotu w opakowaniach jednostkowych o dowolnej ilości nominalnej, z wyjątkiem grup produktów, które określa załącznik nr 1 do ustawy. Lista produktów, wymienionych w tym załączniku, które powinny być wprowadzone do obrotu w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych, ograniczona jest do win, napojów spirytusowych, wólczy i wyrobów aerozolowych.

W projektowanej regulacji natomiast – analogicznie jak w dyrektywie 2007/45/WE – obowiązkowe wielkości opakowań są utrzymane wyłącznie w odniesieniu do win i napojów spirytusowych, przy czym obowiązek wprowadzania do obrotu w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych poszczególnych grup produktów w odniesieniu do win rozszerzono o wino aromatyzowane oraz wino likierowe. Zgodnie z przyjętymi w dyrektywie rozwiązaniami, powyższy przepis nie ma zastosowania do towarów paczkowanych przeznaczonych do sprzedaży w sklepach wolnołowych w celu konsumpcji poza terytorium Unii Europejskiej (art. 6 ust. 5).

W załączniku nr 1 do projektu ustawy określone zostały – zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w ww. dyrektywie – ilości nominalne zawartości opakowań jednostkowych – w określonych zakresach ilościowych – w których mogą być wprowadzane do obrotu

ww. produkty, tj. wina i napoje spirytusowe. Powyższa kwestia jest dotychczas uregulowana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie ilości nominalnych zawartości opakowań jednostkowych towarów paczkowanych (Dz. U. Nr 192, poz. 1605, z późn. zm.).

Ponadto w projektowanej regulacji – stosownie do postanowień dyrektywy 2007/45/WE – wprowadzono również rozwiązania w zakresie ilości nominalnych opakowań jednostkowych towarów paczkowanych w odniesieniu do opakowań zbiorczych i opakowań jednostkowych utworzonych z pojedynczych opakowań, które nie zostały przeznaczone do oddzielnej sprzedaży (art. 6 ust. 3 i 4). Powyższa kwestia nie jest dotychczas uregulowana, zarówno w prawie polskim, jak i UE.

W odniesieniu natomiast do zawartych w dyrektywie 2007/45/WE nowych rozwiązań w zakresie znakowania wyrobów aerozolowych należy wskazać, że zostaną one wdrożone do prawa krajowego rozporządzeniem Ministra Gospodarki – wydanym na podstawie art. 7 ust. 2 projektowanej regulacji – w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych.

Niezależnie od powyższego, w projekcie ustawy o towarach paczkowanych wprowadzono – względem obecnie obowiązującej regulacji – zmiany o charakterze zarówno merytorycznym, jak też redakcyjno-prawnym, nie wynikające z konieczności implementacji dyrektywy 2007/45/WE.

W związku z postulatami Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz sektora przetwórstwa spożywczego, a w szczególności Polskiej Federacji Producentów Żywności w zakresie zmiany brzmienia, bądź też doprecyzowania definicji „paczkującego” – w celu wprowadzenia ułatwień dla przedsiębiorców/paczkujących, które obecne są w ustawodawstwach wielu innych państw członkowskich (dotyczą rozkładu odpowiedzialności w przypadku, gdy np. właściciel marki zleca paczkowanie towaru innemu podmiotowi, a sam towar wprowadza do obrotu wyłącznie „w swoim imieniu”) – w treści projektu wprowadzono definicje pojęć: „zlecającego paczkowanie”, „paczkującego na zlecenie”, „sprowadzającego” i „importera” (art. 2 pkt 7, 8, 9 i 10 projektu ustawy).

Ponadto w projektowanych przepisach zmianie uległ termin, w jakim paczkujący/producent butelek miarowych jest zobowiązany zgłosić fakt paczkowania

organom administracji miar. Obecnie termin ten – zgodnie z przepisami obowiązującej ustawy – wynosi „co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem paczkowania”. W związku z postulatami partnerów społecznych – zgodnie z zaproponowanym obecnie w projekcie ustawy rozwiązaniem – przedsiębiorca powinien zgłosić ten fakt nie później niż w terminie 7 dni od rozpoczęcia paczkowania produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 12 ust. 1 projektu). Wprowadzono również przepis zobowiązujący sprowadzającego lub importera nie później niż w terminie 7 dni od wprowadzenia towarów paczkowanych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zgłoszenia tego faktu organom administracji miar (art. 13 ust. 1 projektu).

Zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami, paczkujący jest zobowiązany do dokumentowania w formie pisemnej przeprowadzanych kontroli wewnętrznych ilości towaru paczkowanego. W projektowanej regulacji wprowadzono natomiast możliwość przechowywania omawianej dokumentacji również w formie elektronicznej (art. 18 ust. 1 projektu ustawy).

Niezależnie od powyższego, w projektowanej regulacji zawarte zostały nowe – względem dotychczas obowiązującej ustawy – przepisy karne. W projektowanej regulacji wprowadzono m.in. sankcję za nieprzestrzeganie obowiązku stosowania – podczas paczkowania lub wprowadzania do obrotu towarów paczkowanych – systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, bądź też za stosowanie systemu, który nie spełnia wymagań metrologicznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy. W projektowanych przepisach ujęto również sankcje odnoszące się do produkcji lub wprowadzania do obrotu butelek miarowych niespełniających wymagań metrologicznych określonych w załączniku nr 4 do ustawy.

W projektowanych przepisach wprowadzono również sankcję za niedopełnienie – wynikającego z ustawy – obowiązku zgłoszenia faktu paczkowania lub produkcji butelek miarowych. W obecnym stanie prawnym nałożono bowiem na przedsiębiorców obowiązek zgłoszenia faktu paczkowania lub produkcji butelek miarowych, natomiast nie przewidziano jednocześnie sankcji za niedopełnienie tego obowiązku, co wpływa negatywnie na podmioty, które powinny się wywiązać z obowiązku nałożonego przez ustawę. Jak wynika z wyjaśnień przekazanych przez Główny Urząd Miar w omawianym zakresie, część przedsiębiorców/paczkujących świadomie uchyla się od zgłoszenia dyrektorom okręgowego urzędu miar faktu paczkowania. Możliwość nałożenia sankcji za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia

faktu paczkowania lub produkcji butelek miarowych powinna skutecznie wpłynąć na wzrost liczby zgłoszeń, która wpłynie do dyrektorów okręgowych urzędów miar.

W projektowanej regulacji ujęto również sankcje odnoszące się do produkcji lub wprowadzania do obrotu towarów paczkowanych w opakowaniach jednostkowych o ilościach nominalnych innych niż określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Zawarte w art. 29 i 30 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych zagrożenia karne w postaci grzywny w wysokości do 20 000 zł wykraczają poza granicę ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyny stanowiące wykroczenia (art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń przewiduje kwotę 5 000 zł jako górną granicę kary grzywny). Z uwagi na powyższe, w przepisach art. 33 ust. 1 i 2 oraz art. 35 ust. 1, proponuje się wprowadzenie sankcji w postaci kary grzywny, bez kwotowego określenia jej górnej granicy.

Niezależnie od powyższych zmian, w załączniku nr 3 do projektowanej ustawy dostosowano wygląd wzoru znaku „e” do wzoru określonego w dyrektywie 71/316/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej. Konsekwencją powyższego było wprowadzenie przepisu przejściowego (art. 42 projektu ustawy), który stanowi, że towary paczkowane oznaczone znakiem „e” zgodnie ze wzorem określonym w dotychczasowych przepisach mogą być wprowadzane do obrotu do dnia 10 kwietnia 2009 r.

Z uwagi na fakt, że z przepisu art. 8 dyrektywy 2007/45/WE wynika obowiązek wdrożenia zawartych w niej rozwiązań do krajowych porządków prawnych poszczególnych państw członkowskich UE w terminie do dnia 11 października 2008 r. oraz ich stosowania w terminie od dnia 11 kwietnia 2009 r., projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 11 kwietnia 2009 r.

Przedmiotowy projekt ustawy nie wymaga notyfikacji. Projektowane przepisy nie spełniają bowiem przesłanek określonych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt przedmiotowej regulacji był udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Analiza problemu

Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG.

Ustawa nie wprowadza nowych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, dlatego też nie przeprowadzono pogłębionej oceny skutków regulacji.

Przepisy dotychczas obowiązujących dyrektyw z obszaru pre-packaging, tj. 75/106/EWG, 76/211/EWG oraz 80/232/EWG, regulujące problematykę towarów paczkowanych implementowane zostały do prawa polskiego obecnie obowiązującą ustawą z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych oraz wydanymi na jej podstawie aktami wykonawczymi, tj:

- rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie ilości nominalnych zawartości opakowań jednostkowych towarów paczkowanych,
- rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych.

W aktualnie obowiązujących przepisach dyrektyw 75/106/EWG i 80/232/EWG określono m.in. ilości nominalne dla opakowań, w jakich mogą być wprowadzane do obrotu różne grupy produktów. Lista produktów, w odniesieniu do których powyższy wymóg jest obligatoryjny, ograniczona została jedynie do wyrobów alkoholowych, włóczki oraz produktów sprzedawanych w formie aerozoli. Obowiązek wprowadzania do obrotu wyrobów aerozolowych w opakowaniach o ściśle określonych wielkościach wynika z wymogów bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia prawa państw członkowskich dotyczącego wyrobów aerozolowych, zmienionej dyrektywą Komisji Europejskiej 94/1/WE.

Natomiast w odniesieniu do pozostałych grup produktów wymienionych w dyrektywie 80/232/EWG, wymóg ten jest fakultatywny.

Jednakże należy podkreślić, że w przypadku wprowadzania obowiązku regulacji dotyczących tych grup towarów, ilość nominalna zawartości produktu powinna być zgodna z zakresami określonymi w tej dyrektywie.

W Polsce lista produktów, które powinny być wprowadzone do obrotu w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych jest obecnie – zgodnie z obowiązującą ustawą o towarach paczkowanych – ograniczona do wyrobów alkoholowych, włóczki oraz wyrobów aerozolowych. Natomiast w poszczególnych krajach członkowskich kwestie te zostały uregulowane w różny sposób, wynikający z praktyki handlowej tych państw.

Z uwagi na fakt, że akty prawne dotyczące obszaru pre-packaging pochodzą z lat 70-tych, w ramach czwartego etapu inicjatywy na rzecz uproszczenia regulacji rynku wewnętrznego (SLIM-IV), Komisja Europejska podjęła prace związane z ich przeglądem, zmierzające do uproszczenia regulacji rynku wewnętrznego. W pracach tych uwzględniono orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, rozwiązania i standardy przyjęte w poszczególnych krajach Wspólnoty, a także wdrożoną już dyrektywę 98/6/EWG w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom. W prowadzonych od listopada 2002 r. do stycznia 2003 r. na szeroką skalę konsultacjach obok ekspertów z poszczególnych państw członkowskich uczestniczyli również przedstawiciele zarówno organizacji konsumenckich, jak i gospodarczych. Polska również uczestniczyła w prowadzonych konsultacjach.

W wyniku podjętych działań przyjęta została dyrektywa 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. Zgodnie z postanowieniami ww. aktu prawnego, obowiązkowe wielkości opakowań jednostkowych są zachowane w sektorach, które obecnie obejmują te regulacje. Utrzymane zostały zatem obowiązkowe wielkości opakowań w odniesieniu do win i napojów spirytusowych, przy czym obowiązek wprowadzania do obrotu w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych poszczególnych grup produktów w odniesieniu do win rozszerzono o wino aromatyzowane oraz wino likierowe.

Wszystkie wielkości powyżej i poniżej określonych w dyrektywie zakresów ilości nominalnych w odniesieniu do poszczególnych grup produktów są natomiast dopuszczone.

Zastosowanie powyższego wymogu w odniesieniu do win aromatyzowanych oraz win likierowych uwzględnia zmiany zarówno w zakresie technologii, jak i wprowadzania nowości asortymentowych w tym zakresie, których opakowania do chwili obecnej nie podlegały reglamentacji.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Ustawa oddziałuje na przedsiębiorców/paczkujących sektora spożywczego, w tym w szczególności spirytusowego oraz kosmetycznego.

Zgodnie z przepisami obowiązującej ustawy o towarach paczkowanych (art. 12) paczkujący/producent butelek miarowych, w terminie co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem paczkowania produktów/produkcji butelek miarowych, zgłasza ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy. Według przekazanej przez Główny Urząd Miar informacji o realizacji zadań dotyczących nadzoru organów administracji miar nad paczkowaniem produktów w 2007 r. stan zgłoszeń paczkujących na dzień 31 grudnia 2007 r. przedstawia się następująco:

– ogółem w Polsce zgłosiło fakt paczkowania do Okręgowych Urzędów Miar 3.796 podmiotów gospodarczych, w tym 509 paczkujących zadeklarowało nanoszenie znaku „e” na towarach.

Liczba zgłoszeń rocznie (z podziałem na lata):

Paczkujących:

2003 r. – 1089

(w tym ze znakiem „e” 152),

2004 r. – 529

(w tym ze znakiem „e” 104),

2005 r. – 961

(w tym ze znakiem „e” 177),

2006 r. – 855

(w tym ze znakiem „e” 75),

od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2007 r. – 195 (wyrejestrowano 2 paczkujących znakujących towary znakiem „e”).

Producentów butelek miarowych:

2003 r. – 4,

2004 r. – 0,

2005 r. – 2,

2006 r. – 0

od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2007 r. – 0.

Nie zarejestrowano żadnego importera butelek miarowych.

3. Konsultacje społeczne

Projektowana regulacja została skonsultowana z następującymi organizacjami gospodarczymi, reprezentującymi interesy przedsiębiorców/paczkujących:

- 1) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 2) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 3) Polską Izbą Handlu,
- 4) Zarządem Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni Spożywców „Społem”,
- 5) Krajowym Związkiem Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny,
- 6) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 7) Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Środków Czystości Czyste Piękno, zrzeszającym następujących członków: Avon Operations Polska Sp. z o.o., ColepCCL Polska Sp. z o.o., Colgate-Palmolive Sp. z o.o., Eurochemia Sp. z o.o., GlaxoSmithKline Consumer Healthcare Sp. z o.o., Intersilesia MCBridge Polska Sp. z o.o., JohnsonDiversey Polska Sp. z o.o., Libella Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Chemii Gospodarczej „Pollena” S.A., PZ Cussons Polska S.A., S.C. Johnson Sp. z o.o., Barwa Sp. z o.o., Betasoap Sp. z o.o., Ecolab Sp. z o.o., Firma WKP Sp. j., Henkel Polska Sp. z o.o., JAGO – PRO Sp. z o.o., KZChG Pollena Savona Sp. z o.o., PPHU „Polin” Sp. z o.o., Procter & Gamble Operations Polska Sp. z o.o., Reckit

Benckiser S.A., Sara Lee H & BC Poland Sp. z o.o., Vivendi Sp. z o.o., ZPH ADER,
Wiromix Wytwórnia Chemiczna s.c.,

- 8) Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności, zrzeszającym następujących członków: Alima – Gerber S.A., Bristol Myers Squibb Services Sp. z o.o., Coca Cola HBC Sp. z o.o., Danone Polska Sp. z o.o., Develey Polska, Ferrero Polska Sp. z o.o., Frito Lay Poland Sp. z o.o., Kraft Foods Polska Sp. z o.o., LU Polska S.A., Lubella S.A., Mars Polska Sp. z o.o., Nestle Polska S.A., Nutricia Polska S.A., Pepsi – Cola General Bottlers Poland Sp. z o.o., Raisio Polska Foods Sp. z o.o., Rieber Foods Polska S.A., SM Gostyń, Sudzucker Polska Sp. z o.o., Tchibo Warszawa Sp. z o.o., Toruń Pacific Sp. z o.o., Unilever Polska S.A., W.W.K. „VINI”, ZT Bielmar Sp. z o.o., Żywiec Zdrój S.A.,
- 9) Stowarzyszeniem Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych POLBISCO,
- 10) Krajową Radą Winiarstwa i Miodosytnictwa,
- 11) Krajową Radą Przetwórstwa Spirytusu zrzeszającą następujących członków: Sobieski Trade Sp. z o.o., Akwawit S.A. Przedsiębiorstwo Przemysłu Fermentacyjnego, Bacardi – Martini Polska Sp. z o.o., Brown – Forman Polska Sp. z o.o., Destylernia POLMOS w Krakowie S.A., Destylernia Sobieski S.A. w Starogardzie Gdańskim, Diageo Polska Sp. z o.o., Sobieski Sp. z o.o., Mazowiecka Wytwórnia Wódek i Drożdży POLMOS S.A., Łódzkie Zakłady Przemysłu Spirytusowego „POLMOS”, Podlaska Wytwórnia Wódek POLMOS S.A., Lubelskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego POLMOS Lublin S.A., POLMOS Łańcut S.A., POLMOS Toruń S.A., POLMOS Żyrardów Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Przemysłu Spirytusowego „POLMOS” w Warszawie S.A., Szczecińska Wytwórnia Wódek POLMOS S.A., Śląska Wytwórnia Wódek Gatunkowych POLMOS S.A., Toruńskie Piwnice Win VINPOL Sp. z o.o., V&S Luksusowa S.A., Koneser Warszawska Wytwórnia Wódek Gatunkowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Zakład Badawczo – Rozwojowy POLMOS w Koninie S.A., Zakłady Przemysłu Spirytusowego POLMOS w Sieradzu, Kompania Spirytusowa „Wratislavia” Polmos Wrocław S.A.,
- 12) Krajową Radą Przetwórstwa Zbożowo – Młynarskiego,
- 13) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- 14) Polskim Związkiem Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,

- 15) Polską Federacją Aerozolową – Związek Pracodawców Prywatnych Branży Aerozolowej, zrzeszającym następujących członków: AERO-BW Sp. j., AKZO NOBEL Sp. z o.o., AG Chemia, AMB Sp. z o.o., ColepCCL Polska Sp. z o.o., Comindex JBC Sp. z o.o., EVONIK DEGUSSA POLSKA Sp. z o.o., DRAMERS S.A., DUPONT POLAND Sp. z o.o., KOH-I-NOOR Polska, Laboratorium SENSUEL s.c., Lindal Ventil Polska Sp. z o.o., METGAL Sp. z o.o., ORION Sp. z o.o., POLEXPO Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo RAMON, Reckitt Benckiser S.A., Rytm – L Sp. z o.o., SOLVADIS Polska Sp. z o.o., UNIA ZF Spółdzielnia Pracy, WATS Sp. j., WESCO PPH, ZIGLER POLSKA,
- 16) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- 17) Związkiem Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie,
- 18) Radą Krajową Federacji Konsumentów,
- 19) Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich,
- 20) Krajową Radą Rzeczników Konsumentów,
- 21) Związkiem Producentów Cukru,
- 22) Polską Izbą Przemysłu Chemicznego.

Opinie do planowanych zmian nadesłały następujące organizacje gospodarcze: Polski Przemysł Spirytusowy, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości, Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej, Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa.

Polski Przemysł Spirytusowy i Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości zgłosiły uwagi o charakterze redakcyjno-prawnym do treści proponowanych zmian, z których większość została uwzględniona w treści projektowanej regulacji. Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa przekazała opinię sektora winiarskiego do projektowanych przepisów. Z treści ww. dokumentu jednoznacznie wynika, że „dla przedsiębiorców wprowadzających do obrotu wina aromatyzowane i wina likierowe włączenie tychże win do wykazu produktów, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach jednostkowych o określonych ilościach nominalnych towaru paczkowanego nie ma żadnego wpływu”.

Polska Federacja Producentów Żywności zgłosiła natomiast postulat zmiany brzmienia zawartej w ustawie o towarach paczkowanych definicji „paczkującego”, który został uwzględniony w projektowanych przepisach.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa, ani dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przyjęcie projektowanych rozwiązań nie wpłynie negatywnie na przedsiębiorców (nie będzie generować dodatkowych kosztów związanych z dostosowaniem działalności do proponowanych wymagań).

Projektowane uregulowania zapewniają ochronę interesów konsumentów, wpłyną pozytywnie na przedsiębiorców oraz przyczynią się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. Przyjęte w omawianej regulacji prawnej rozwiązania ułatwią również przedsiębiorcom wprowadzanie do obrotu towarów na terytorium państw należących do Unii Europejskiej.

Omawiane rozwiązania nie powinny mieć zatem negatywnych skutków gospodarczych. Jak wynika z analizy potrzeb rynku, proponowane do obligatoryjnego stosowania zakresy objętości są zgodne z praktyką handlową, jaka jest stosowana zarówno w krajach Unii Europejskiej jak i w Polsce. Proponowane zakresy są szerokie, a nowe przedziały ilości nominalnych nie są rozbieżne z dotychczas stosowanymi w Polsce.

Wejście w życie projektowanych przepisów przyczyni się do wzmocnienia uczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym, innowacyjności przedsięwzięć w zakresie opakowań

oraz umożliwi lepsze dostosowanie oferowanych produktów do potrzeb i oczekiwań konsumentów.

Uregulowania w omawianym zakresie stanowiąc będą ponadto szansę dla nowych przedsiębiorców, dopiero rozpoczynających działalność gospodarczą, którzy będą mieli możliwość udanego wypromowania wprowadzanych do obrotu produktów, a w konsekwencji wpłyną również na rozwój gospodarczy.

7. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgiałewicz

Min.MD@sk.ik.gov.pl 09:DP.pr

Warszawa, dnia 27 stycznia 2009 r.

Pani Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o towarach paczkowanych wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgiałewicza

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-14-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości.

Pan Adam Szejnfeld – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych²⁾

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia..... o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nazwę produktu, nazwę paczkującego, zlecającego paczkowanie, sprowadzającego lub importera i jego adres oraz ilość nominalną produktu podaje się na opakowaniu jednostkowym, etykiecie lub przywieszce trwale związanej z towarem paczkowanym.

2. Na opakowaniu jednostkowym, etykiecie lub przywieszce trwale związanej z towarem paczkowanym, oprócz ilości nominalnej produktu, może być podana pojemność opakowania. W przypadku zamieszczenia na opakowaniu jednostkowym informacji o jego pojemności wskazanie wielkości poprzedza się określeniem "pojemność opakowania".

§ 2. 1. Ilość nominalną produktu w opakowaniu wyraża się, w zależności od konsystencji danego produktu, w jednostkach:

- 1) objętości - w przypadku konsystencji płynnej;
- 2) masy - w przypadku konsystencji stałej, półpłynnej, mazistej, stanowiącej mieszaninę stałej i płynnej albo stanowiącej część stałą z mieszaniny stałej i płynnej;
- 3) stosowanych powszechnie w praktyce handlowej dla danych towarów paczkowanych, w szczególności ilość nominalna produktu o konsystencji płynnej może być wyrażana w jednostkach masy, a produktu o konsystencji stałej lub półpłynnej w jednostkach objętości, jeżeli użyte jednostki będą stanowiły dokładną i wystarczającą informację dla nabywcy towaru paczkowanego.

2. Nazwy i oznaczenia jednostek miar stosowane w oznakowaniu towarów paczkowanych są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Minimalna wysokość cyfr i liter w oznakowaniu ilości nominalnej towaru paczkowanego jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

4. Oznakowanie ilości nominalnej towaru paczkowanego może być poprzedzone dodatkowym napisem, odpowiednio: "objętość netto", "masa netto" lub "zawartość netto".

5. Wartość liczbowa ilości nominalnej towaru paczkowanego może zawierać ułamek dziesiętny z nie więcej niż trzema cyframi po przecinku.

§ 3. 1. Na wyrobach aerozolowych, w rozumieniu § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać wyroby aerozolowe (Dz. U. Nr 263, poz.199) umieszcza się informację o całkowitej pojemności pojemnika.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna być podana w sposób nie budzący wątpliwości co do jej treści, w szczególności w taki aby nie została uznana za informację o nominalnej objętości jego zawartości.

3. W przypadku wyrobów aerozolowych, oznaczenie na pojemniku masy netto ich zawartości nie jest wymagane.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 kwietnia 2009 r.³⁾.

Minister Gospodarki

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG (Dz. Urz. UE L 247 z 21.09.2007 r. , str. 17).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych (Dz. U. Nr 211, poz. 1760).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Gospodarki

ZAŁĄCZNIK Nr 1

NAZWY I OZNACZENIA JEDNOSTEK MIAR STOSOWANE W OZNAKOWANIU TOWARÓW PACZKOWANYCH

Nazwa jednostki miary		Oznaczenie jednostki miary
Masa:	miligram	mg
	gram	g
	kilogram	kg
Objętość:	mililitr	ml lub mL
	centylitr	cl lub cL
	litr	l lub L
	centymetr sześcienny	cm ³
	decymetr sześcienny	dm ³

ZAŁĄCZNIK Nr 2

MINIMALNA WYSOKOŚĆ CYFR I LITER W OZNAKOWANIU ILOŚCI NOMINALNEJ TOWARU PACZKOWANEGO

Ilość nominalna towaru paczkowanego g lub ml	Minimalna wysokość cyfr i liter mm
do 50	2
powyżej 50 do 200	3
powyżej 200 do 1.000	4
powyżej 1.000	6

Uzasadnienie

do projektu rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych.

Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa polskiego dyrektywy 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. *ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG.*

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. *w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych* (poprzedzającym niniejszy projekt oraz implementującym do prawa polskiego dyrektywy 76/211/EWG i 80/232/EWG) zostały określone szczegółowo zasady i sposób umieszczania oznakowań na opakowaniach jednostkowych, etykietach lub przywieszkach trwale związanych z towarami paczkowanymi. W § 3 ww. rozporządzenia uregulowane zostały kwestie związane ze znakowaniem wyrobów aerozolowych, w szczególności wskazany został sposób znakowania tych produktów w przypadku ich wprowadzania do obrotu w opakowaniach, których zakresy objętości zostały określone w załączniku nr 3 do ww. rozporządzenia. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami, wskazana na wyrobach aerozolowych ilość nominalna produktu dotyczy objętości fazy ciekłej produktu. Na opakowaniach wyrobów aerozolowych umieszcza się także informację o pojemności pojemnika odpowiadającej objętości fazy ciekłej, zgodnie z wielkościami określonymi w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

Natomiast obecnie w przepisach dyrektywy 2007/45/WE *ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG* wprowadzono nowe rozwiązania w zakresie znakowania wyrobów aerozolowych, w szczególności odstąpiono od określania zakresów objętości dla opakowań, w jakich mogą być wprowadzane do obrotu te produkty. Zgodnie z postanowieniami tej dyrektywy, na wyrobach aerozolowych należy podać informację o całkowitej pojemności pojemnika. Informacja ta powinna być prezentowana w sposób

uniemożliwiający jej omyłkowe uznanie za informację o nominalnej objętości jego zawartości. Omawiane rozwiązania zostały wprowadzone również w § 3 projektowanej regulacji.

Z uwagi na fakt, że z przepisu art. 8 dyrektywy 2007/45/WE wynika obowiązek wdrożenia zawartych w niej rozwiązań do krajowych porządków prawnych poszczególnych państw członkowskich UE w terminie do dnia 11 października 2008 r. oraz ich stosowania w terminie od dnia 11 kwietnia 2009 r., projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 11 kwietnia 2009 r.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji. Projektowane przepisy nie spełniają bowiem przesłanek określonych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt omawianego rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)

Ocena skutków regulacji

projektu rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych.

1. Analiza problemu.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 11 października 2005 r. w sprawie *szczególonych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych* (Dz. U. Nr 21, poz. 1760), które wdrażało do prawa polskiego dyrektywy 76/211/EWG i 80/232/EWG. Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa polskiego dyrektywy 2007/45/WE z dnia 5 września 2007 r. *ustanawiającej zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylającej dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniającej dyrektywę Rady 76/211/EWG*.

Przepisy dyrektywy 2007/45/WE uprościły dotychczasowe regulacje w zakresie opakowań o ściśle określonych ilościach nominalnych, w których mogą być wprowadzane do obrotu różnego rodzaju towary paczkowane, w tym m.in. wprowadzono nowe rozwiązania w zakresie znakowania wyrobów aerozolowych, w szczególności odstąpiono od określania zakresów objętości dla opakowań, w jakich mogą być wprowadzane do obrotu te produkty.

Rozporządzenie nie wprowadza nowych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, dlatego też nie przeprowadzono pogłębionej oceny skutków regulacji.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Regulacja oddziałuje na przedsiębiorców/paczkujących sektora kosmetycznego.

Zgodnie z przepisami ustawy *o towarach paczkowanych* (art. 12) paczkujący/producent butelek miarowych w terminie co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem paczkowania produktów/produkcji butelek miarowych zgłasza ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy. Według przekazanej przez Główny Urząd Miar *Informacji o realizacji zadań dotyczących nadzoru organów administracji miar nad paczkowaniem produktów w 2007 r.* **stan zgłoszeń paczkujących na dzień 31 grudnia 2007 r. przedstawia się następująco:**

- ogółem w Polsce zgłosiło fakt paczkowania do Okręgowych Urzędów Miar **3796** podmiotów gospodarczych, w tym **509** paczkujących zadeklarowało nanoszenie znaku „e” na towarach.

3. Konsultacje społeczne.

Projektowana regulacja zostanie skonsultowana z następującymi organizacjami gospodarczymi, reprezentującymi interesy przedsiębiorców/paczkujących:

- 1) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji,
- 2) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 3) Polską Izbą Handlu,
- 4) Zarządem Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni Spożywców „Społem”,
- 5) Krajowym Związkiem Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny,
- 6) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 7) Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,
- 8) Stowarzyszeniem Polska Federacja Producentów Żywności,
- 9) Stowarzyszeniem Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych POLBISCO,
- 10) Krajową Radą Winiarstwa i Miodosytnictwa,
- 11) Krajową Radą Przetwórstwa Spirytusu,
- 12) Krajową Radą Przetwórstwa Zbożowo – Młynarskiego,
- 13) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- 14) Polskim Związkiem Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,
- 15) Polską Federacją Aerozolową - Związek Pracodawców Prywatnych Branży Aerozolowej,
- 16) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- 17) Związkiem Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce - Browary Polskie,
- 18) Radą Krajową Federacji Konsumentów,
- 19) Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich,
- 20) Krajową Radą Rzeczników Konsumentów,
- 21) Związkiem Producentów Cukru,
- 22) Polską Izbą Przemysłu Chemicznego.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa, ani dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przyjęcie projektowanych rozwiązań nie powinno wpłynąć negatywnie na przedsiębiorców, (nie powinno generować dodatkowych kosztów związanych z dostosowaniem działalności do proponowanych wymagań).

Projektowane uregulowania zapewniają ochronę interesów konsumentów, wpłyną pozytywnie na przedsiębiorców oraz przyczynią się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. Przyjęte w omawianej regulacji prawnej rozwiązania ułatwią również przedsiębiorcom wprowadzanie do obrotu towarów na terytorium państw należących do Unii Europejskiej.

Omawiane rozwiązania nie powinny mieć zatem negatywnych skutków gospodarczych. Wejście w życie projektowanych przepisów przyczyni się do wzmocnienia uczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym, innowacyjności przedsięwzięć w zakresie opakowań oraz umożliwi lepsze dostosowanie oferowanych produktów do potrzeb i oczekiwań konsumentów.

Uregulowania w omawianym zakresie stanowią będą ponadto szansę dla nowych przedsiębiorców, dopiero rozpoczynających działalność gospodarczą, którzy będą mieli możliwość udanego wypromowania wprowadzanych do obrotu produktów, a w konsekwencji wpłyną również rozwój gospodarczy.

7. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli poprawności systemu kontroli wewnętrznej
ilości towaru paczkowanego**

Na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr ....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób przeprowadzania przez organy administracji miar kontroli planowych w celu stwierdzenia poprawności stosowanego przez paczkującego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

§ 2. Kontroli dokonuje się przez:

- 1) pomiar masy - dla towarów paczkowanych o konsystencji stałej;
- 2) pomiar objętości albo pomiar masy i gęstości - dla towarów paczkowanych o konsystencji ciekłej i gazowej.

§ 3. Kontroli dokonuje się na podstawie wyników badań przeprowadzonych na próbkach towaru paczkowanego pobranych w pomieszczeniach paczkującego.

§ 4. 1. W celu oceny systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego organy administracji miar przeprowadzają badania co najmniej na dwóch partiach towaru paczkowanego, które zostały uznane przez paczkującego za spełniające wymagania ustawy z dnia..... o towarach paczkowanych.

2. Przed dokonaniem oceny systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego niezbędne jest pobranie w sposób losowy po jednej próbce towaru paczkowanego z każdej badanej partii towaru paczkowanego.

3. Badania przeprowadza się kolejno na pobranych próbkach towaru paczkowanego.

4. Jeśli wynik jednego z badań jest pozytywny, a drugiego negatywny, przeprowadza się badanie trzeciej partii towaru paczkowanego, pobierając w sposób losowy próbkę towaru paczkowanego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wynik badania trzeciej partii towaru paczkowanego decyduje o uznaniu systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego za spełniający albo niespełniający wymagań ustawy z dnia..... o towarach paczkowanych.

§ 5. Wyniki przeprowadzanych badań powinny zostać odnotowane w protokole kontroli.

§ 6. Pozytywny wynik badań co najmniej dwóch partii towaru paczkowanego poddanych kontroli decyduje o uznaniu systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego za spełniający wymagania ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

Minister Gospodarki

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego (Dz. U. Nr 33, poz. 296).

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia .....o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr ..., poz. ....).

Obecnie obowiązującym przepisem w tym zakresie jest rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego (Dz. U. Nr 33, poz. 296).

Uchwalenie ustawy z dnia ... o towarach paczkowanych spowodowało konieczność wydania nowego rozporządzenia.

W projekcie uregulowane zostały w sposób szczegółowy warunki przeprowadzania przez administrację miar kontroli towarów paczkowanych. Określony został również zakres czynności jakie w ramach kontroli wykonują pracownicy właściwych terytorialnie organów administracji miar, a także sposób przeprowadzania i ilość badań niezbędnych do wykonania w celu oceny przyjętego i stosowanego przez paczkującego systemu kontroli wewnętrznej towaru paczkowanego.

Badania wykonywane są w oparciu o metodę referencyjną określoną w załączniku nr 2 do ustawy o towarach paczkowanych. Metoda referencyjna jest metodą statystyczną - wrywkową.

Kontrola wrywkowa, czyli kontrola towarów przy użyciu próbek, opiera się na zasadach statystyki matematycznej. Kontrola wrywkowa jest zazwyczaj bardziej ekonomiczna (zmniejsza koszty) niż kontrola stuprocentowa. Ważnym celem dla stosowania metod statystycznych jest to, że stosowanie obliczeń metodą statystyczną pozwala, aby akceptowany poziom jakości był uzyskany mniejszym wysiłkiem i nakładem, a wyniki pomiarów były poprawne i wiarygodne.

Kontrola metodą referencyjną dotyczy oceny jednej partii towaru paczkowanego. Jednakże do oceny poprawności działania systemu kontroli wewnętrznej stosowanego przez paczkującego nie wystarczy kontrola jednej partii. Z punktu widzenia statystycznego im więcej przebadanych partii, tym prawdopodobieństwo zdyskwalifikowania poprawnie funkcjonującego systemu kontroli wewnętrznej maleje. Można podczas kontroli planowych wykonywać badania większej ilości partii, lecz zaproponowane rozwiązanie kontroli co najmniej dwóch, a maksymalnie trzech partii, wydaje się optymalne ze względu na czas pracy zespołu kontrolującego i koszty kontroli, które ponosi kontrolowany.

Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc będą uzupełnienie regulacji prawnych dotyczących trybu przeprowadzania kontroli przez administrację miar - wydanych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001r. *Prawo o miarach* (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441 z późn. zm.).

Z uwagi na fakt, że uległo zmianie jedynie upoważnienie ustawowe w stosunku do dotychczas obowiązującego, zatem projekt nie wymaga ponownej notyfikacji zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 269, poz. 1414).

Ocena Skutków Regulacji
projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie kontroli
systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Uregulowanie w sposób szczegółowy warunków przeprowadzania przez administrację miar kontroli butelek miarowych, w tym określenie sposobu i ilości badań testujących, niezbędnych do wykonania, w celu oceny przyjętego i stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki oraz zostanie poddany konsultacjom społecznym z zainteresowanymi organizacjami gospodarczymi, m.in. Krajową Izbą Gospodarczą, Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Polska Organizacją Handlu i Dystrybucji, jak również z producentami butelek miarowych.

3. Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na wydatki i dochody sektora finansów publicznych, w szczególności na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków związanych z rynkiem pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie przeprowadzania kontroli butelek miarowych

Na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób przeprowadzania przez organy administracji miar kontroli butelek miarowych.

§ 2. Kontroli dokonuje się na podstawie wyników badań przeprowadzonych na próbkach butelek miarowych pobranych w pomieszczeniach producenta butelek miarowych.

§ 3. 1. W celu oceny systemu kontroli wewnętrznej butelek miarowych organy administracji miar przeprowadzają badania na trzech partiach butelek miarowych, które zostały uznane przez producenta tych butelek za spełniające wymagania ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych.

2. Przed dokonaniem oceny stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek niezbędne jest pobranie w sposób losowy po jednej próbce butelek miarowych z trzech partii butelek miarowych i przeprowadzenie badania w wyspecjalizowanych laboratoriach wskazanych przez organy administracji miar.

3. Badania przeprowadza się kolejno na pobranych próbkach butelek miarowych.

4. Jeśli wynik jednego z badań jest pozytywny, a drugiego negatywny, przeprowadza się badanie trzeciej partii butelek miarowych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wynik badania trzeciej partii butelek miarowych decyduje o uznaniu systemu kontroli wewnętrznej tych butelek za spełniający lub niespełniający wymagań ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych.

§ 4. Wyniki przeprowadzanych badań powinny zostać odnotowane w protokole kontroli.

§ 5. Pozytywny wynik badań co najmniej dwóch partii butelek miarowych poddanych kontroli decyduje o uznaniu systemu kontroli wewnętrznej butelek miarowych za spełniający wymagania ustawy z dnia.....o towarach paczkowanych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

Minister Gospodarki

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie przeprowadzania kontroli butelek miarowych (Dz. U. Nr 33, poz. 297).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki zawartego w art. 32 ust. 3 ustawy z dnia ..... o towarach paczkowanych (Dz .U. Nr....., poz.....).

Obecnie obowiązującym przepisem w tym zakresie jest rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie przeprowadzania kontroli butelek miarowych (Dz. U. Nr 33, poz. 297).

Uchylenie ustawy z dnia ... o towarach paczkowanych spowodowało konieczność wydania nowego rozporządzenia.

W projekcie uregulowane zostały w sposób szczegółowy warunki przeprowadzania przez administrację miar kontroli butelek miarowych. Określony został również zakres czynności jakie w ramach kontroli wykonują pracownicy właściwych terytorialnie organów administracji miar, a także sposób przeprowadzania i ilość badań niezbędnych do wykonania w celu oceny przyjętego i stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek. Z uwagi na fakt, że badania prowadzone są w wyspecjalizowanych laboratoriach wskazanych przez organy administracji miar, a nie u producenta butelek miarowych, w ramach prowadzonej przez organy administracji miar kontroli należy do badań pobrać trzy partie butelek miarowych.

Badania wykonywane są w oparciu o metodę referencyjną określoną w załączniku nr 2 do ustawy o towarach paczkowanych. Metoda referencyjna jest metodą statystyczną – wrywkową. Kontrola wrywkowa, czyli kontrola towarów przy użyciu próbek opiera się na zasadach statystyki matematycznej. Kontrola wrywkowa jest jednak bardziej ekonomiczna (zmniejsza koszty) niż kontrola stuprocentowa. Ważnym celem dla stosowania metod statystycznych jest to, że stosowanie obliczeń metodą statystyczną pozwala, aby akceptowany poziom jakości był uzyskany mniejszym wysiłkiem i nakładem, a wyniki pomiarów były poprawne i wiarygodne. Kontrola metodą referencyjną dotyczy oceny jednej partii butelek. Jednakże do oceny poprawności działania systemu kontroli wewnętrznej stosowanego przez producenta butelek miarowych nie wystarczy kontrola jednej partii. Z punktu widzenia statystycznego im więcej przebranych partii, tym prawdopodobieństwo zdyskwalifikowania poprawnie funkcjonującego systemu kontroli wewnętrznej maleje. Można podczas kontroli planowych wykonywać badania większej ilości partii, lecz zaproponowane rozwiązanie kontroli trzech partii wydaje się optymalne ze względu na czas pracy zespołu kontrolującego i koszty kontroli, które ponosi kontrolowany.

Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc będą uzupełnienie regulacji prawnych dotyczących trybu przeprowadzania kontroli przez administrację miar – wydanych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *Prawo o miarach* (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441 z późn. zm.).

Z uwagi na fakt, że uległo zmianie jedynie upoważnienie ustawowe w stosunku do dotychczas obowiązującego, zatem projekt nie wymaga ponownej notyfikacji zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 269, poz. 1414).

Ocena Skutków Regulacji
projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy *w sprawie kontroli*
butelek miarowych

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Uregulowanie w sposób szczegółowy warunków przeprowadzania przez administrację miar kontroli butelek miarowych, w tym określenie sposobu i ilości badań testujących, niezbędnych do wykonania, w celu oceny przyjętego i stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki oraz zostanie poddany konsultacjom społecznym z zainteresowanymi organizacjami gospodarczymi, m.in. Krajową Izbą Gospodarczą, Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej, Polską Federacją Producentów Żywności, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, jak również z producentami butelek miarowych.

3. Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na wydatki i dochody sektora finansów publicznych, w szczególności na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków związanych z rynkiem pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.